

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Melaniae Ivnioris; Nobilißima matrona Romanæ: Ex ea quæ est à
Metaphrast. fideliter conscripta. Floruit anno Christi 434. &c. sub
Theodosio Imp. Iuiniore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

bellua, impetu facto, è periculo se eripit; virgo verò precibus diuinam Christi opem implorans imbrem è cælo impetrauit: qui sæuientes flammæ protinus oppressit. Aurelianus rei nouitate obstupefactus quidem est scelerum suorum tenebris occæcatus, Christi potentiam non agnouit: sed maleficijs & præstigijs cuncta adscribens, virginem in Christi bonitate & potentia mirificè exultantem, capitis, primo ab urbe milliario, damnauit. Quo perducta, instanti precatione agonem suam Deo commendans, niueam ceruicem ensi carnificis constanter subdidit: & gloriosam martyrij coronam pridè Kalendas Ianuarias adeptæ est.

Extinguitur diuinitus ignis.

Decollatur.

VITA S. * MELANIÆ IUNIORIS; NOBILISSIMA MATRONA ROMANA: Ex ea quæ est à Metaphrast. fideliter conscripta. Floruit anno Christi 434. &c. sub Theodosio Imp. Iuniore.

** al. Melana
Vide Tom 5.
Annal. &
Not. Martyr.
Rom. C. Ba-
ron.*

S Melania clarissima celeberrimæq; Urbis Roma oriunda, à nobilissimis clarissimisque parentibus quartodecimo ætatis suæ anno, inuita planè viro, genere & ætate, & cunctis opibus florentissimo, a Piniano nomine, sacro matrimonij vinculo copulata fuit. Porrò illa virginæ castitatis amantissima, corpus simul & animam soli Christo consecrare cupiebat: sed Pinianus, de hærede sollicitus volentem nolentemque matrem filiorum efficere conatus est. Itaque viri subiecta imperio; difficiles partus experiri coacta: primo filiam enixa est, quam protinus Deo consecrauit. Indè verò sanctioris vitæ cupi-

*31. Decem.
Alias Ianuar. 31.
a sic restitutum
censet C. Baronius.
Tungitur viro inuita.
Parit filiã
Deo eam consecrat.*

*Vititur cili-
cio.*

*Parit filium
sed is mox
decedit.*

*Veniunt am-
bo castitati.*

*Relinquant
Vrbem.*

*Seuerus fra-
ter Piniani
eos infestat.*

cupidissima, cum nullo modo continentiam viro persuadere posset, fugam cogitabat. Sed cum id Deo hominibusque ingratum fore esset admonita, quod reliquum erat, pompis mundi & delicijs vniuersis ab animo repulsis, cilicio sub splendida & sumptuosa veste carnem domabat. Hoc futuræ exercitationis præludium strenuè viriliterque exercens, masculum deinde peperit infantem; vnicam paternæ hæreditatis spem: quæ tamen immatura eius morte breui sublata fuit. Porro in vltimo illo partu, tantis est conflictata doloribus, vt maritus & reliqui omnes certissimæ mortis nuncium expectarent. Illa verò iam mortis terrore penè oppressa, cum intelligeret maritum in templum ad aram cõfugisse, diuinumque auxilium implorare, arbitrata adesse tempus pio mentis desiderio satisfaciendi summè idoneum: benignè admodum eum hortatur, pro vitæ conseruatione, vt vel deinceps perpetuum continentiæ votum vnâ secum amplectatur. Pater is lubens vxoris voluntati: paribusque votis se Deo consecrant. Parentes, re intellecta, grauiter indignati, continentiæ & vitæ sanctioris institutû conuellerent, atque ad pristinas delicias & mundi splendore eos reuocare conantur. Illi verò igne diuini amoris iam vehementer incensi, Vrbe relicta, ad suburbana se cõferunt: vbi è Christiana disciplina peregrinis quibuslibet salutaria documenta, & egenis admirandæ benignitatis officia sedulò exhibebant. Quo tempore Seuerus Piniani frater dictis sacrilq; eos oppugnans; infano dæmonis instinctu nihil non moliebatur; vt ran-

vt tantam tamque eximiam eorum philosophiam, quæ in oculis omnium mirificè relucebat, obliuisceret.

Verina Augusta fama virtutum eorum per-
 mota, Melaniam accersit; tantoque cū honore
 uenientem excepit: vt etiam foelicem se ac bea-
 tam prædicaret, quod tanta virtute foeminam
 cōspicere meruisset. Cnmque de illata per Se-
 uerum iniuria audiuisset, illamque digno sup-
 plicio vindicare statueret, Melania respondēs,
 An non inquit, satius est iniuriam pati quam
 inferre? Itaque nos quidem grauiora excipere
 parati, pro solis egenis pauperibusque suppli-
 camus: vt liceat ijs ex proprijs facultatibus li-
 berè, represso Seuero, consulere. Obstupuit sa-
 nè, nec immeritò, tantam in Melania virtutē
 Imperatrix: fecitque votis eorum satis. Alii au-
 tem è regia domum reuersi, mox plenis mani-
 bus opes distrahere immensam auri & argen-
 ti vim pauperibus erogare: & benignitatis o-
 pera incredibili alacritate exercere. Tanta
 enim erat diuitiarum eorum gloria, vt Roma-
 norum nemo, excepto Imperatore, cū ea pos-
 set contendere. Erat eis Romæ splendida &
 magnifica domus, ceterarum diuitiarum argu-
 mentum; quam nullus ciuium iusto pretio e-
 mere potuit.

Verumenimuerò his omnibus maximo a-
 nimo spretis, virilis animi matrona paupe-
 rem & abiectam in Christo elegit vitam; om-
 nibus, quæ possidebat, ita in pauperes & cæle-
 stis vitæ cultores monachosque erogatis: vt ipsa
 pane interdū arido, potuque pertenui vteretur.
 Vini vsus prorsus ei incognitus erat: & heb-
 domas

*Verina Au-
 gusta eā ad-
 miratur &
 magnificat.*

*Egre gians
 Melania
 virtutē.*

*Distraxerunt
 facultates
 suas.*

*Diuitiarum
 Melaniae tra-
 signa.*

*Magne eim
incredi-
biles absti-
nentie.
Dai operam
scripturis.*

domadarum inedia (quod mirum videri haud immeritò potest) carnem frequenter macerabat. Ceterum diuinis eloquijs die nocteque sedulo intenta, conscribendis libris strenuam in primis nauabat operam: corporis refectione post Solis occasum reseruata: quæ tamen non tam refectione, quam noua afflictio videri poterat.

*In lignea ar-
ca arctissime
degit annos
septem.*

Post hæc verò maiora adhuc animo proponens, ligneam arculam corpufculo suo ita adaptauit, vt membra integrè nunquam posset extendere: in qua annos continuò septem pulchrum sanè exegit certamen. Et hæc quidem omnia, in terra peregrina, ciuitate, quæ Tagaste dicitur: ne in patrio solo cognatorum blanditijs à contento pietatis cursu tardaretur. Deindè verò visendi sacra loca desiderio tacta,

*Adit loca
sacra.*

matre & Piniano marito comitibus, Alexandriam nauigauit: vbi pijs sanctissimi Sacerdotis Cyrilli instructa colloquijs, cælesti gaudio plena Hierosolymam abiit: ibidemq; matre lenio prægrauata relicta, monachorum dein in Aegypto domicilia lustrauit. Ibi hausta sanctioris adhuc vitæ forma, mox Hierosolymam repetiit; virginumque cœnobium nonaginta Christi famulabus erexit celeberrimū: quibus ea cum gratia ac virtutum splendore præfuit, vt angelicæ in humanis corporibus mētes apparerēt. Pinianus quoque pari sanctitate conspicuus in monachorum contubernio sese exercebat: ac tandem plenus bonorum operum è corporis ergastulo ad cælos foeliciter emigrauit.

*Item Aegy-
ptum.*

*Construit
cœnobium
virginum.*

*Degit in mo-
nasterio vir-
gini.*

Melania verò præter alias, procedente

tem-

tempore, præclaras res gestas, Volusianum patrum suum nobilissimum pariterque discretissimum urbis Romanæ Præfectum, Paganismi tenacissimum (quem datis acceptisque frequenter literis B. Augustinus ad Christi fidem conuertere frustra laborauerat) Constantino- poli, quò legatus ad Eudociam Imperatricem missus, eam videndi auidus accierat, ad Christi tandem traduxit castra: ac paucis post diebus è præfenti vita, percepto primùm Eucharistiæ viatico, ad beatam immortalitatem præmisit. At propria dein reuersa, miraculorum gloria abundè fuit illustrata, Dæmoniacam siquidem mutam oleo sacro pristina restituit sanitati; aliaque complura operata est mirabilia: quæ singula hic recensere, prolixam nimis exigerent orationem.

Cæterùm cum finem consummandi cursus instare prænosens, denuò loca sancta eximia deuotione obiisset, monitaque ubique salutis impigrè dedisset; in validam tandem corporis incidit infirmitatem: qua se penitèns deficere, emigrationisque diem adesse sentiens, ilicò dilectum sibi commissum gregem conuocatum, pieq; matris discessum multo lachrymarum imbre deplorantem, ad anteriora assiduo tēdere grauitèr est adhortata: multisque dein verbis eundem consolata, ad innumeram adstantem multitudinem per vtilem quoq; fecit admonitionē: ac tandē ab Eleutheropolis Antistite, cui multa de suo grege mandat, Ecclesiasticis munita sacramentis, soluto mortalitatis ergastulo, ad sidereas transuolauit læta mansiones; vltimo mensis, Decemb. die.

Claruit complurimis eximijis miracul.

Præfuit diem obitus sui.

Migrat in celum.